

ת"פ 2422/01/16 - מדינת ישראל נגד עדי אבן-חן

בית משפט השלום בראשון לציון

07 דצמבר 2016

ת"פ 2422-01-16 מדינת ישראל נ' אבן-חן

בפני כב' השופט הבכיר, אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
עדי אבן-חן

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה גב' עדי נאור וגב' הדר שילוני

הנאשם וב"כ עו"ד ירון פורר

החלטה

רקע.

ההליכים בתיק זה החלו ואף הסתיימו במסגרת הליך משפטי המכונה "מוקד פלילי" שהוא למעשה הליך לפי סעיף 143 א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982. סופו של ההליך הוא שהצדדים הציגו לבית המשפט הסדר טיעון שיש המכונה במקומותינו "הסדר דיוני". על פי ההסדר כתב האישום תוקן והוגש לבית המשפט, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ובטרם הרשעתו הופנה לשירות המבחן, אשר בחן בין היתר שאלת הרשעת הנאשם או אי הרשעתו. התביעה - המחלקה לחקירת שוטרים (מח"ש) הצהירה כי עמדתה הינה להרשעת הנאשם.

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום, קבעתי כי הנאשם ביצע העבירות כדלקמן:

שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן - "חוק העונשין");

העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין;

אי ציות לשוטר, עבירה לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961;

נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

כאמור לעיל, הצדדים לא הגיעו לידי הסכמה עונשית ובהתאם להסכמה בין הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

ואלה עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם:

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שירת הנאשם כשוטר ביחידת ימ"מ בתפקיד עורך וידאו ואחראי על שימור ידע ומורשת ביחידה, ומר אריק פרייס (להלן- "אריק"), רונן דראב (להלן- "רונן"), רועי אהרוני (להלן- "אהרוני") ויומי חזן (להלן- "יומי") שירתו כמתנדבים במשמר האזרחי (להלן- "המתנדבים").

בתאריך 11.5.15, שמוך לשעה 23:45, ערכו המתנדבים סיור שגרתי בראשון לציון. המתנדבים, למעט אהרוני, היו לבושים בחולצות שחורות שעליהם כתוב "משטרה", ונסעו ברכב מס' 9006769. במהלך הסיור, ברמזור צומת הרחובות הרצל- עין הקורא בראשון לציון, עמד ליד רכבם של המתנדבים רכב ביואיק לבן מס' 9172953, בו נהג הנאשם. ברכב נסעו אותה עת גם רוזה אביטל (להלן- "אביטל") ואטיאס אבירן (להלן- "אבירן"). כאשר הרמזור התחלף לירוק, החל הנאשם בנסיעה פרועה, כאשר הוא מחליף נתיבים ללא סימון, עוקף כלי רכב מימין ומשמאל תוך שהוא מסכן את המשתמשים בדרך. המתנדבים כרזו לנאשם לעצור והדליקו אורות כחולים אך הנאשם לא עצר, האיץ את מהירות נסיעתו וחתך נתיבים. במהלך הנסיעה היה למתנדבים קשר עין עם הנאשם והנאשם הצמיד לחלון רכבו תעודת שוטר. בהמשך, לאחר שהמשיכו לכרוז לו בלא מענה, הנאשם עצר את רכבו וירד ממנו. יומי, אשר חבש לראשו כובע זיהוי משטרה, ניגש לנאשם, הזדהה בפניו וביקש מהנאשם כי יזדהה. הנאשם מצדו הציג את תעודת השוטר שלו בחטף מרחוק, אמר כי אינו מוכן לשתף פעולה עם המתנדבים תוך שטען כי הוא שוטר השייך ליחידת האבטחה של המפכ"ל. המתנדבים שבו וביקשו מהנאשם להזדהות. הנאשם סירב ואמר שהוא "שם זין" על המתנדבים, "לא סופר אותם", "לא רואה אותם ממטר", "שידעו בדיוק עם מי הם מתעסקים" וציין כי מחר הוא נפגש עם המפכ"ל ויראה להם מה זה, שכל הדו"חות שלו יבוטלו ושהם לא מעניינים אותו.

המתנדבים שוחחו בקשר המשטרתי והזמינו כתגבורת את השוטר רועי סלם (להלן- "רועי") שיגיע למקום. רועי הגיע למקום וניגש לנאשם. הנאשם הציג בפניו תעודת שוטר וטען בפניו, בכזב, שהוא המאבטח של המפכ"ל, שהוא חלק מלשכת המפכ"ל ושהקפיצו אותו עכשיו דחוף לעבודה, זאת כדי לתת הסבר כוזב לאופן נסיעתו. רועי שאל את הנאשם מדוע הוא לא עצר כאשר המתנדבים ביקשו ממנו לעצור והנאשם אמר: "אני שוטר, למה מי הם בכלל שיעצרו אותי" ו- "אני שם עליהם זין, שילכו להזדיין, למה מי הם בכלל". בהמשך, רועי ציין בפני הנאשם כי הוא עתיד לקבל הזמנה לדין תעבורתי והנאשם ציין ש"זה לא מזיז לו" מכיוון שהמפכ"ל גידל אותו והמפכ"ל יבטל לו את הדו"ח מחר בתשע בבוקר. במהלך השיחה, ציין הנאשם כי אביו הוא זאב אבן חן ושהוא ידאג שהמתנדבים "יעופו" מהתחנה. רועי והמתנדבים אמרו לנאשם כי הוא עומד לקבל הזמנה לבית המשפט ושכל מהלך האירועים ירשם בדו"חות והנאשם ציין: "תעשו מה שאתם רוצים, הכול גם ככה הולך להתבטל" ו- "אני אדבר לביצים שלי".

בסמוך לאחר האירוע, שלח הנאשם מכתב תלונה כוזב לראש אגף התנועה. בתלונתו טען בכזב כי רכב מס' 9006769 נסע אחריו בפראות תוך שהוא מבצע עבירות תנועה. הנאשם טען בכזב כי מהרכב יצאו מספר אנשים שלא הסכימו להזדהות בפניו למרות שהוא הזדהה בפניהם כשוטר וכי המתנדבים קיללו אותו ואת משפחתו. הנאשם טען כי ייתכן

שמדובר במתנדבים או במתחזים. בסוף תלונתו טען הנאשם בכזב כי "אותו שוטר ניסה לדחוף אותו אך מנעתי זאת בעדו".

בעקבות מכתב התלונה הכוזב בנוגע להתחזות, התבקש השוטר רמי קאסם (להלן- "רמי") לברר למי שייך הרכב שמספרו היה כתוב בתלונה. רמי בדק במסוף וגילה כי מדובר ברכב שרשום על שם חברה אזרחית. עקב כך, יצא רמי לכתובת של החברה על שמה רשום הרכב, שהיא כתובת מגוריו של אביו של המתנדב אהרוני, פגש את האב ויידא עמו כי בנו אכן מתנדב במשטרה. רמי דיווח על כך למפקדיו.

במקביל, בעקבות תלונתו של הנאשם, מונה קצין בודק במשטרה שתפקידו לבדוק את התלונה נגד המתנדבים. דו"חות הפעולה שכתבו השוטרים הועברו אף הם לקצין בודק והוא בחן את האירוע כמכלול. הנאשם ואליהן זומנו לתת עדות בפני הקצין בודק. בטרם מסירת עדותו של אבירן, ביקש ממנו הנאשם למסור בעדותו, בכזב, כי אביטל לא הייתה עמם ברכב, כי המתנדבים הם אלה שנסעו בצורה פרועה, כי הם שסירבו להזדהות בפניו וקיללו אותו. הנאשם הכחיש את הטענה לפיה אמר במועד האירוע שהוא שייך ליחידת המפכ"ל.

בתאריך 12.11.15 שלח הנאשם מכתב תלונה כוזב למח"ש כנגד ארבעת מתנדבי המשמר האזרחי שהיו מעורבים באירוע.

תסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן ערך תסקיר מפורט וענייני ובסופו המלצה לשקול בחיוב אי הרשעת הנאשם והשתת עונש בדמות צו של"צ בהיקף של 180 שעות על פי תכנית שגובשה עבורו וכן להעמידו בצו מבחן. בתסקיר פורטו נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות של הנאשם אשר משום צנעת הפרט לא יפורטו. עם זאת יצוין כי הנאשם כבן 26, נשוי, בעל תעודת בגרות מלאה, שירת בצה"ל וכיום עובד כמדריך חדר כושר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר ערכים עברייניים או אלימים, כי תפקודו במסגרות החיים השונות הינו חיובי, וכי קשייו הרגשיים הם שהיוו את הגורם לביצוע העבירות הנדונות. שירות המבחן ציין כי על אף שאין בהרשעה לפגוע באופן קונקרטי בתחום עיסוקו הנוכחי, יש בכך לפגוע בכוונותיו המקצועיות של הנאשם ללמוד משפטים בעתיד. שירות המבחן ציין עוד כי העבירות חריגות לאורח חייו של הנאשם וכי הסיכון להתנהגות אלימה חוזרת מצדו הינו נמוך. שירות המבחן סבור כי הרשעה עלולה להוביל לנסיגה במצבו הרגשי ולפגוע בדימויו העצמי הירוד גם כך. על כן המליץ לשקול בחיוב אי הרשעה ולהשית על הנאשם צו של"צ וצו מבחן.

ראיות הצדדים לעונש.

בא כוח המאשימה הגישה את פלט מהרשעות תעבורה של הנאשם (סומן טל/1).

בא כוח הנאשם הגיש מסמכים אודות שירותו של הנאשם במשטרה ולימודיו וכן העיד שלושה עדי אופי: מר אבי כהן, ניצב

בדימוס, אשר בתפקידו האחרון במשטרה שימש כראש אגף המודיעין של משטרת ישראל, מר רווה כהן המשרת בימ"מ, מכתב שכתב סומן טל/2, ומר אדיר שמיר מנהל קאנטרי קלאב בכפר סבא, חבר של משפחת הנאשם, מכתב שכתב סומן טל/3.

טיעוני הצדדים לעונש.

באת כוח המאשימה טענה כי עניינו של הנאשם, הן מבחינת חומרת העבירות והן מבחינת נסיבותיו האישיות, אינו מקרה חריג המצדיק סטייה מכלל ההרשעה ועל כן ביקשה להרשיע את הנאשם. לטענתה העובדה כי בעת ביצוע העבירות היה הנאשם שוטר מהווה נסיבה לחומרה וכי שאיפותיו המקצועיות של הנאשם הינן עתידיות ואין בהרשעה לפגוע פגיעה קונקרטיה בתעסוקתו הנוכחית. לטענתה העונש ההולם את מעשי הנאשם הוא לפחות מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, וכי יש להשית על הנאשם בהתחשב בגילו, בהודאתו ובנסיבות חייו, מאסר מותנה, קנס כספי, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך שלושה חודשים ופסילה על תנאי.

בא כוח הנאשם ביקש לדחות את עמדת המאשימה ולאמץ את המלצות שירות המבחן. בטיעונו ציין כי שירותו של הנאשם במשטרה היה כל עולמו וכי הנאשם עזב את תפקידו במשטרה, בעיצומו של קורס קצינים, מיוזמתו, ובכך יש ללמד על נטילת אחריות ועל כי הנאשם הוענש. כמו כן ביקש להתחשב בכך כי המפגש בין הנאשם לבין המתנדבים היה ספונטני ולא מתוכנן תוך שהנאשם נגרר למערבולת. כמו כן הדגיש כי הנאשם אינו בעל דפוסים אלימים וכי האירוע חריג לדרך חייו, וביקש כי בית המשפט יאפשר לו לפתוח "דף חדש" וימנע מהרשעתו על מנת שלא לפגוע ברצונו ללמוד משפטים. כמו כן ביקש כי לא יישלל רישיון הנהיגה לו הנאשם זקוק לצורך פרנסתו ולצורך ליווי אביו לטיפולים בשל נכותו.

דברי הנאשם.

הנאשם ביקש להתחשב בו ומסר כי נטל אחריות על מעשיו והבין את טעותו. לטענתו במועד ביצוע העבירות חווה תקופה קשה בחייו לאחר שאיבד את אחותו באסון הכרמל. כמו כן מסר כי בעבודתו כיום הוא חונך חניכים לקראת הצבא וכי ברצונו ללמוד משפטים בשנה זו.

דיון והכרעה.

בפתח הדיון באשר לעונש ההולם את מעשי הנאשם, מצאתי להדגיש כי בבואי להכריע במחלוקת שבין הצדדים ובעיקר בשאלת הרשעת הנאשם, התלבטתי רבות. ההלכה הרווחת במחלוקת שבין הצדדים נשענת, בין היתר, על ההלכה המכונה "הלכת תמר כתב" (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נ"ב (3) 337). התלבטותי נובעת מתוך המתח שבין חומרת מעשיו של הנאשם אל מול הנסיבות המיוחדות, לרבות ובמיוחד, נסיבותיו האישיות של הנאשם. עיקר החומרה במעשי הנאשם הוא בביצוע העבירה של שיבוש מהלכי משפט עת מסר לקצין הבודק כי אביטל לא נכחה ברכב, כי המתנדבים הם אשר נסעו בצורה פרועה וסרבו להזדהות בפניו וכי הם אשר קיללו אותו. איני מתעלם מעבירות

התעבורה שעבר הנאשם יחד עם זאת, במכלול השיקולים ובשים לב למהות המחלוקת בין הצדדים, משקל מעשים אלה פחות, באופן יחסי, למעשה העבירה העיקרי החמור יותר.

אל מול מעשיו של הנאשם, עומדות נסיבות חיים מיוחדות של הנאשם. נסיבות אלה באו לידי ביטוי בתסקיר ועולים מתוך המסמכים, אשר צורפו כחלק מהטיעונים לעונש. ככל שיש מקום לחשוף הפרטים האישיים, יצוין כי הנאשם אומץ בהיותו תינוק. אבי הנאשם, אשר גם אותה עת היה קצין בכיר במשטרת ישראל וכיום ניצב בדימוס, אימצו וגידלו. הנאשם חי וגדל במשפחה שמרכז חייה הוא השירות במשטרה, והיה זה אך טבעי שהמשך דרכו, לאחר בגרותו, יהיה בשירות במשטרה. על פי נתוניו האישיים כפי העולה מהמסמכים, לנוכח לקויות למידה רבות, עולה כי הנאשם השקיע מאמצים כבירים בלימודיו עד כי לבסוף עלה בידו לסיים לימודיו התיכוניים ולהצליח בבחינות הבגרות. יתירה מזו, מצא הנאשם כי עתידו הוא בשירות במשטרה ואף עשה הכול כדי להשתלב בקורס קצינים ולהיות קצין במשטרה למרות ונגד כל הסיכויים משום לקויותיו. כפי העולה מתוך הדברים, הנאשם כשל בקורס, אך ורק משום שנפתחה חקירת מח"ש בעניינו; חקירה שחייבה אותו להעדר מהקורס. בעקבות החקירה ואי היכולת להמשיך בקורס הקצינים, עזב הנאשם את השירות במשטרה שהיה יקר לו ביותר.

שירות המבחן, כדרכו, ערך והגיש תסקיר מפורט ומקיף ביותר. כשאני מעיין בתסקיר הממליץ להימנע מהרשעה, נראה לי כי על פי המכלול, המקרה שלפני הינו חריג לכלל ההרשעה בגין העבירות הפליליות שביצע נאשם. ברגע של חולשה כשל הנאשם ומעד מעידה חד פעמית שהשפיעה באורח קשה ביותר על עתידו. ככל שאני בוחן מעשי הנאשם, בבחינת "מבט על" הרי שלמעשה, בתמצית האירועים, מדובר במאבק כוחני מיותר וטיפשי, של הנאשם כלפי מתנדבי משמר אזרחי. בהיותו הנאשם משרת כשומר ביחידת עילית של המשטרה - ימ"מ - מצא הנאשם, באופן ילדותי, לא העריכם ולזלזל בהם. כאמור, אני חוזר ומדגיש כי איני מתעלם מן עבירות התעבורה שעבר הנאשם כמו גם בעבירה של העלבת המתנדבים, אך במכלול המעשים, לרבות בשאלה מה היה דינו של הנאשם אילו מדובר היה אך ורק בעבירות התעבורה, ולא בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, המשקל היחסי של עבירות התעבורה בשאלת ההרשעה בדין, הינו פחות, ואדגיש - באופן יחסי.

באשר לעבירה של שיבוש הליכי משפט, כמפורט לעיל, דהיינו שקריו של הנאשם לפני הקצין הבודק אשר מונה על ידי המשטרה, על פי נוהל פנימי של המשטרה, בכך שביקש מחברו שלא למסור על נוכחותה של אביטל ברכב, וכי לא נהג במהירות ולא קילל את המתנדבים, הרי אף שאיני מתעלם מחומרת העבירה במובן הפורמלי שלה, יש לבחון המעשה **במבחן המהותי**. במבחן זה, רף החומרה, לדעתי, אינו מן הגבוהים.

כפי שבא לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, בעקבות אסון השריפה בכרמל, נספתה אחותו של הנאשם, אשר אף אומצה על ידי הורי הנאשם, אליה היה הנאשם קשור בכל נימי נפשו, בקשר רגשי מיוחד. הנאשם נפגע באופן קשה מהאסון שפקד את המשפחה לנוכח אובדן הבת והאחות. בעקבות האסון עברה המשפחה טלטלה קשה ביותר שהשפיעה באופן מיוחד על הנאשם.

מעיון במסמכים שהוגשו כחלק מהטיעונים לעונש עולה כי בעקבות דו"ח קצין בודק שמונה, כאמור, לבדוק טענות הנאשם כלפי מתנדבי המשמר האזרחי, הומלץ על צעד משמעותי נגד הנאשם בדרך של הערת מפקד. יש ובכך הייתה

הפרשה באה לידי סיום, אלא שהעניין הועבר למח"ש ומשם לכתב האישום שלפני. השאלה שאני שואל ומתלבט בה היא האם אין מקום במקרה זה, לנוכח מעידה חד פעמית, חריגה, של אדם צעיר, אשר גדל בתא משפחתי נורמטיבי, נעדר ערכים עברייניים או אלימים, ובשים לב לנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם, כפי המפורט בתסקיר - להושיט לו יד ולהימנע מהרשעתו אשר אין ספק, שיהיה בה כדי להציב מחסום ומכשול משמעותי לעתידו? וכפי שהביע הנאשם בקשתו וכוונתו יש ובעתיד הקרוב ילמד לימודי משפטים - התשובה לדעתי היא חיובית.

אכן, על פי המקובל על פי ההלכה, יש לבחון, בין היתר, הפגיעה הקונקרטית בנאשם משום הרשעתו והכול בלי להתעלם מחומרת העבירה אותה ביצע הנאשם. בנסיבותיו המיוחדות ביותר של הנאשם, ואני מפנה למסמכים אשר צורפו לטיעונים לעונש כמו גם לאמור בתסקיר שירות המבחן ולמומלץ בו, שאני מקבלו, הפגיעה שתהיה לנאשם, משום הרשעתו, לנוכח המעשים, הינה פגיעה בלתי מידתית.

הואיל ובעידן הקלדת מקלדת מחשב אנו מצויים ועורכי דין לרבות סניגורים, בהקלדה כאמור, נוהגים "לשלוף" תקדימים או כלשונם "פסיקה" הרי מצאתי להדגיש כי ההחלטה לעיל, הינה חריגה בכל פן וצד שהוא והיא מיוחדת לנסיבות המקרה המיוחדות ובמיוחד לנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם.

אשר על כן, לנוכח הנסיבות המיוחדות של המקרה שלפני אני מקבל המלצת שירות המבחן ונמנע מהרשעת הנאשם. יחד עם זאת, באשר לפסילת רישיון הנהיגה איני מוצא מניעה להורות על כך, אף ללא הרשעת הנאשם.

אני מחייב הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור - של"צ - בהיקף של 180 שעות על פי תכנית שהוכנה עבורו על ידי שירות המבחן. הסברתי לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"צ הנאשם הבין והסכים.

אני פוסל הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לרכב מנועי פסילה בפועל למשך חודשיים ימים. על הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה או להצהיר כקבוע בתקנות בהעדר רישיון בידו. מובהר לנאשם כי ככל שלא יפקיד הרישיון או יצהיר כאמור, הפסילה תחול אך לא תחל תקופת הפסילה.

אני פוסל הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לרכב מנועי פסילה על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירות של אי ציות להוראות שוטר או נהיגה בקלות ראש. יעבור הנאשם עבירה מן העבירות הללו יפסל רישיונו למשך 7 חודשים.

עותק מהחלטה זו יועבר לשירות המבחן.

מוצגים: ייעשה בהם על פי הדין.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ז' כסלו תשע"ז, 07/12/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , שופט בכיר